

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์โดยแบ่งการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด กับ ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน

ส่วนที่ 5 ผลการสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลทั่วไปที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบ ซึ่งผลการศึกษาปรากฏ
ดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	77	51.3
หญิง	73	48.7
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 ส่วนเพศหญิง มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
12 ปี	23	15.3
13 ปี	46	30.7
14 ปี	37	24.7
15 ปี	29	19.3
16 ปี	15	10.0
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 13 ปี มากที่สุด จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมาคือ อายุ 14 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 อายุ 15 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 และอายุ 12 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ส่วนอายุ 16 ปี มีผู้ตอบน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามจำนวนบุตร

บุตรคนที่	จำนวน	ร้อยละ
1	56	37.3
2	50	33.4
3	26	17.3
4	15	10.0
5	3	2.0
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นบุตรคนที่ 1 มากที่สุด จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาเป็นบุตรคนที่ 2 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 บุตรคนที่ 3 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และบุตรคนที่ 4 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ส่วนบุตรคนที่ 5 มีผู้ตอบน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามที่อยู่อาศัย

อาศัยอยู่กับ	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดา	60	40.0
บิดา หรือ มารดา	42	28.0
ญาติ	48	32.0
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ปัจจุบันอาศัยอยู่กับบิดามารดา มากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ อาศัยอยู่กับญาติ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ส่วนอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา มีผู้ตอบน้อยที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามผู้ส่งเสียเลี้ยงดู

ผู้ส่งเสียเลี้ยงดู	จำนวน	ร้อยละ
บิดา มารดา	67	44.7
บิดา หรือมารดา	40	26.7
ญาติ	39	26.0
ตัวเอง	4	2.7
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ผู้ส่งเสียเลี้ยงดูคือ บิดามารดา มากที่สุด จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาคือ บิดาหรือมารดา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 และญาติ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 ส่วนส่งตัวเองเรียน มีผู้ตอบน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาปัจจุบัน

ระดับการศึกษาปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ม.1	50	33.3
ม.2	50	33.3
ม.3	50	33.3
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวนเท่ากัน คือ ระดับชั้นละ 50 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามผลการเรียน

ผลการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	16	10.7
ดี	31	20.7
ปานกลาง	76	50.6
ไม่ดี	27	18.0
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 รองลงมาคือ มีผลการเรียนดี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 และเรียนไม่ดี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ส่วนมีผลการเรียนดีมาก มีผู้ตอบน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยปี พ.ศ.2540

คะแนนเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
3.50 – 4.00	16	10.7
3.00 – 3.49	31	20.7
2.50 – 2.99	76	50.6
ต่ำกว่า 2.50	27	18.0
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 2.99 มากที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 รองลงมาคือ คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.00 – 3.49 จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 และคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ส่วนคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.00 มีผู้ตอบน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา

สถานภาพสมรสของบิดามารดา	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	68	45.3
แยกกันอยู่เพราะทำงาน	6	4.0
หย่า	50	33.3
ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียชีวิต	21	14.0
เสียชีวิตทั้งคู่	5	3.4
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มากที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาคือ หย่า จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียชีวิต จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และแยกกันอยู่เพราะทำงาน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ส่วนบิดามารดาเสียชีวิตทั้งคู่ มีผู้ตอบน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	8	5.3
ลูกจ้างบริษัท	29	18.3
รับจ้างใช้แรงงาน	54	36.0

ตารางที่ 10 (ต่อ)

อาชีพของบิดา	จำนวน	ร้อยละ
ค้าขาย	16	10.7
เกษตรกร	4	2.7
ธุรกิจส่วนตัว	12	8.0
อื่นๆ	27	18.0
รวม	150	100.0

หมายเหตุ : อื่นๆ หมายถึง ไม่ได้ทำงานหรือแยกกันอยู่แล้วไม่ทราบอาชีพ

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ บิดาประกอบอาชีพรับจ้างใช้แรงงาน มากที่สุด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ ลูกจ้างบริษัท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 ประกอบอาชีพอื่นๆ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ค้าขาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 และรับราชการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ส่วนอาชีพเกษตรกร มีผู้ตอบน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	6	4.0
ลูกจ้างบริษัท	9	6.0
รับจ้างใช้แรงงาน	76	50.7
ค้าขาย	22	14.7
เกษตรกร	7	4.7
ธุรกิจส่วนตัว	11	7.3
อื่นๆ	19	12.7
รวม	150	100.0

หมายเหตุ : อื่นๆ หมายถึง ไม่ได้ทำงานหรือแยกกันอยู่แล้วไม่ทราบอาชีพ

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มารดา ประกอบอาชีพรับจ้างใช้แรงงาน มากที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมา คือค้าขาย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 ประกอบอาชีพอื่นๆ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ลูกจ้างบริษัท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และเกษตรกร จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 ส่วนรับราชการ มีผู้ตอบน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามอาชีพของญาติที่อาศัยอยู่

อาชีพของญาติที่อาศัยอยู่ด้วย	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	2	1.3
ลูกจ้างบริษัท	20	13.3
รับจ้างใช้แรงงาน	13	8.7
ค้าขาย	9	6.0
ธุรกิจส่วนตัว	1	0.7
ไม่ได้อยู่กับญาติ	105	70.0
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่ได้ อาศัยอยู่กับญาติมากที่สุด จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาคือญาติประกอบ อาชีพลูกจ้างบริษัท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 รับจ้างใช้แรงงาน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 ค้าขาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และรับราชการ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 ส่วนธุรกิจส่วนตัว มีผู้ตอบน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามสถานภาพทางการเงินในครอบครัว

สถานภาพทางการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	7	4.7
ดี	50	33.3
ปานกลาง	78	52.0
ไม่ดี	15	10.0
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ สถานภาพการเงินในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมาคือดี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และไม่ดียังมีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ส่วนดีมาก มีผู้ตอบน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	19	12.7
1	25	16.7
2	32	21.3
3	27	18.0
4	14	9.3
5	22	14.7
มากกว่า 5 คน	11	7.3
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีเพื่อนสนิท 2 คน มากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 รองลงมาคือ มีเพื่อนสนิท 3 คน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 เพื่อนสนิท 1 คน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 เพื่อนสนิท 5 คน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 ไม่มีเพื่อนสนิท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และมีเพื่อนสนิท 4 คน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ส่วนมีเพื่อนสนิทมากกว่า 5 คน มีผู้ตอบน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามที่อยู่อาศัยของเพื่อนสนิท

ที่อยู่ของเพื่อนสนิท	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีเพื่อน	19	13.4
ในชุมชนคลองเตย	99	65.3
นอกชุมชนคลองเตย	32	21.3
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีเพื่อนสนิทที่อาศัยอยู่ในชุมชนคลองเตย มากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมาคือ นอกชุมชนคลองเตย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 ส่วนไม่มีเพื่อน มีผู้ตอบน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิทที่ใช้สารเสพติด

จำนวนเพื่อนสนิทที่ใช้สารเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีเพื่อนใช้สารเสพติด	86	57.3
มีเพื่อนใช้สารเสพติด	64	42.7
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่มีเพื่อนที่ใช้สารเสพติด มากที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมาคือ มีเพื่อนใช้สารเสพติด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ความสัมพันธ์กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและร้อยละด้านความรู้สึกผูกพันต่อบิดา มารดา

ความรู้สึกผูกพันต่อบิดา มารดา	จำนวน	ร้อยละ
1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความเข้าใจในตัวท่านเป็นอย่างดี		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	36	24.0
- เห็นด้วย	46	30.7
- ไม่เห็นด้วย	47	31.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	21	14.0
รวม	150	100.0
2. บิดามารดาหรือผู้ปกครองจู้จุกจิกกับท่านมากเกินไป จนทำให้เกิดความรำคาญให้กับท่าน		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	36	24.0
- เห็นด้วย	47	31.3
- ไม่เห็นด้วย	38	25.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	29	19.4
รวม	150	100.0

ตารางที่ 17 ความรู้สึกผูกพันต่อบิดา มารดา (ต่อ)

ความรู้สึกผูกพันต่อบิดา มารดา	จำนวน	ร้อยละ
3. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านมักมีความลำเอียงในการรักลูก หรือเลือกปฏิบัติกับลูก		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	28	18.7
- เห็นด้วย	57	38.0
- ไม่เห็นด้วย	35	23.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	30	20.0
รวม	150	100.0
4. ท่านสังเกตเห็นความหวังดีของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในการให้การ แนะนำสั่งสอนสิ่งดีๆ ให้กับท่าน		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	43	28.7
- เห็นด้วย	31	20.7
- ไม่เห็นด้วย	46	30.6
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	30	20.0
รวม	150	100.0
5. ท่านแม้รู้สึกไม่เป็นอิสระเมื่ออยู่ต่อหน้าบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ของท่าน จนทำให้ไม่อยากอยู่บ้าน		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	32	21.3
- เห็นด้วย	49	32.7
- ไม่เห็นด้วย	32	21.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	37	24.7
รวม	150	100.0

ตารางที่ 17 ความรู้สึกผูกพันต่อบิดา มารดา (ต่อ)

ความรู้สึกผูกพันต่อบิดา มารดา	จำนวน	ร้อยละ
6. เวลาท่านมีปัญหาท่านมักหันหน้าปรึกษาบิดามารดาหรือผู้ปกครอง		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	48	32.0
- เห็นด้วย	29	19.3
- ไม่เห็นด้วย	41	27.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	32	21.4
รวม	150	100.0
7. ท่านมีความรู้สึกว่าคุณมีความผูกพันต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครอง		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	34	22.7
- เห็นด้วย	47	31.3
- ไม่เห็นด้วย	46	30.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	23	15.3
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่า จากการศึกษาปัจจัยด้านความรู้สึกเกี่ยวกับความผูกพันต่อบิดา มารดา เมื่อวิเคราะห์แล้วปรากฏผลดังนี้

1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความเข้าใจในตัวท่านเป็นอย่างดี พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 47 คน	คิดเป็นร้อยละ 31.3
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 46 คน	คิดเป็นร้อยละ 30.7
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 21 คน	คิดเป็นร้อยละ 14.0

2. บิดามารดาหรือผู้ปกครองจู้จี้จุกจิกกับท่านมากเกินไป จนทำให้เกิดความรำคาญแก่ท่าน พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วย	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 38 คน	คิดเป็นร้อยละ 25.3
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 29 คน	คิดเป็นร้อยละ 19.4

3. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่านมักมีความลำเอียงในการรักลูกหรือเลือกปฏิบัติกับลูก พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วย	จำนวน 57 คน	คิดเป็นร้อยละ 38.0
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 35 คน	คิดเป็นร้อยละ 23.3
และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 30 คน	คิดเป็นร้อยละ 20.0
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 28 คน	คิดเป็นร้อยละ 18.7

4. ท่านสังเกตเห็นความหวังดีของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในการให้คำแนะนำสั่งสอนสิ่งดีๆ ให้กับท่าน พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 46 คน	คิดเป็นร้อยละ 30.6
รองลงมาตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 43 คน	คิดเป็นร้อยละ 28.7
และเห็นด้วย	จำนวน 31 คน	คิดเป็นร้อยละ 20.7
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 30 คน	คิดเป็นร้อยละ 20.0

5. ท่านมักรู้สึกไม่เป็นอิสระเมื่ออยู่ต่อหน้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองของท่าน จนทำให้ไม่อยากอยู่บ้าน พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วย	จำนวน 49 คน	คิดเป็นร้อยละ 32.7
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 37 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.7
เห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่เห็นด้วยมีผู้ตอบเท่ากัน คือ	จำนวน 32 คน	คิดเป็นร้อยละ 21.3

6. เวลาท่านมีปัญหาท่านมักหันหน้าไปปรึกษากับบิดามารดาหรือผู้ปกครองเสมอ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 48 คน	คิดเป็นร้อยละ 32.0
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 41 คน	คิดเป็นร้อยละ 27.3
และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 32 คน	คิดเป็นร้อยละ 21.4
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วย	จำนวน 29 คน	คิดเป็นร้อยละ 19.3

7. ท่านมีความรู้สึกว่าคุณมีความผูกพันต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า			
ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วย	จำนวน 47 คน	คิดเป็นร้อยละ	31.3
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 46 คน	คิดเป็นร้อยละ	30.7
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 34 คน	คิดเป็นร้อยละ	22.7
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 23 คน	คิดเป็นร้อยละ	15.3

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและร้อยละด้านความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน

ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. โรงเรียนถือได้ว่าเป็นบ้านแห่งที่ 2 ของท่าน		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	27	18.0
- เห็นด้วย	47	31.3
- ไม่เห็นด้วย	43	28.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	33	22.0
รวม	150	100.0
2. ครู อาจารย์ จุฬีที่บ่นและเจ้าระเบียบจนน่าเบื่อ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	36	24.0
- เห็นด้วย	40	26.7
- ไม่เห็นด้วย	36	24.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	38	25.3
รวม	150	100.0
3. ถ้าเป็นไปได้ท่านอยากศึกษาให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	34	22.7
- เห็นด้วย	41	27.3
- ไม่เห็นด้วย	41	27.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	34	22.7
รวม	150	100.0

ตารางที่ 18 ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน (ต่อ)

ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
4. ท่านขาดเรียนโดยไม่จำเป็นบ่อยครั้ง		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	35	23.3
- เห็นด้วย	42	28.0
- ไม่เห็นด้วย	32	21.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	41	27.3
รวม	150	100.0
5. ท่านมักถูกครู อาจารย์ดูว่าเป็นประจำ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	36	24.0
- เห็นด้วย	39	26.0
- ไม่เห็นด้วย	35	23.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	40	26.7
รวม	150	100.0
6. ท่านมีความรู้สึกว่าการเรียนทำให้เกิดความเครียดและเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	38	25.3
- เห็นด้วย	36	24.0
- ไม่เห็นด้วย	33	22.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	43	28.7
รวม	150	100.0

ตารางที่ 18 ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน (ต่อ)

ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน	จำนวน	ร้อยละ
7. ท่านไม่เคยมีความสุขในระหว่างที่อยู่โรงเรียนเลย		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	35	23.3
- เห็นด้วย	38	25.3
- ไม่เห็นด้วย	40	26.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	37	25.3
รวม	150	100.0
8. ท่านมักจะมีการพูดคุยหรือปรึกษากับครูของท่านนอกเวลาเรียนเสมอ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	37	24.7
- เห็นด้วย	38	25.3
- ไม่เห็นด้วย	37	24.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	38	25.3
รวม	150	100.0
9. การศึกษา คือ แนวทางที่นำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	39	26.0
- เห็นด้วย	34	22.7
- ไม่เห็นด้วย	37	24.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	40	26.6
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่า จากการศึกษาปัจจัยด้านการคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด เมื่อวิเคราะห์แล้วปรากฏผลดังนี้

1. โรงเรียนถือได้ว่าเป็นบ้านแห่งที่ 2 ของท่าน พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วย	จำนวน 47 คน	คิดเป็นร้อยละ 31.3
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 43 คน	คิดเป็นร้อยละ 28.7
และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 33 คน	คิดเป็นร้อยละ 22.0
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 27 คน	คิดเป็นร้อยละ 18.0

2. ครู อาจารย์ผู้ชี้ ขีดบ่นและเจ้าระเบียบจนน่าเบื่อ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วย	จำนวน 40 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.7
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 38 คน	คิดเป็นร้อยละ 25.3
เห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่เห็นด้วย	ตอบอย่างละเท่าๆ กัน คือ	
	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0

3. ถ้าเป็นไปได้ท่านอยากจะศึกษาให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย	อย่างละเท่าๆ กัน คือ	
	จำนวน 41 คน	คิดเป็นร้อยละ 27.3
และรองลงมาตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	อย่างละเท่าๆ กัน คือ	
	จำนวน 34 คน	คิดเป็นร้อยละ 22.7

4. ท่านขาดเรียนโดยไม่จำเป็นบ่อยครั้ง พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วย	จำนวน 42 คน	คิดเป็นร้อยละ 28.0
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 41 คน	คิดเป็นร้อยละ 27.3
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 35 คน	คิดเป็นร้อยละ 23.3
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วย	จำนวน 32 คน	คิดเป็นร้อยละ 21.3

5. ท่านมักถูกครู อาจารย์ดูว่าเป็นประจำ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 40 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.7
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 39 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.0
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วย	จำนวน 35 คน	คิดเป็นร้อยละ 23.3

6. ท่านมีความรู้สึกว่าการเรียนทำให้เกิดความเครียดและเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 43 คน	คิดเป็นร้อยละ 28.7
รองลงมาตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 38 คน	คิดเป็นร้อยละ 25.3

และเห็นด้วย	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 28.7
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วย	จำนวน 33 คน	คิดเป็นร้อยละ 22.0

7. ท่านไม่เคยมีความสุขในระหว่างที่อยู่ในโรงเรียนเลย พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 40 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.7
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 38 คน	คิดเป็นร้อยละ 25.3
และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 37 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.7
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 35 คน	คิดเป็นร้อยละ 23.3

8. ท่านมักจะพูดคุยหรือปรึกษากับครูของท่านนอกเวลาเรียนเสมอ พบว่า
ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง อย่างละเท่าๆ กัน คือ

จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3

และรองลงมาตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่เห็นด้วย อย่างละเท่าๆ กัน คือ

จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7

9. การศึกษา คือ แนวทางที่นำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 40 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.6
รองลงมาตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 39 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.0
และไม่เห็นด้วย	จำนวน 37 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.7
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วย	จำนวน 34 คน	คิดเป็นร้อยละ 22.7

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละด้านการคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด

การคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านรู้สึกผูกพันกับเพื่อนที่ติดยาเสพติด		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	16	10.7
- เห็นด้วย	46	30.7
- ไม่เห็นด้วย	37	24.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	51	34.0
รวม	150	100.0
2. เวลาที่ท่านมีปัญหาท่านมักนึกถึงเพื่อนก่อนเสมอ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	24	16.0
- เห็นด้วย	40	26.7
- ไม่เห็นด้วย	42	28.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	44	29.3
รวม	150	100.0
3. ท่านพบปะกับเพื่อนสนิทของท่านที่ติดยาเสพติดบ่อย		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	21	14.0
- เห็นด้วย	45	30.0
- ไม่เห็นด้วย	63	24.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	48	32.0
รวม	150	100.0

ตารางที่ 19 การคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด (ต่อ)

การคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
4. บ่อยครั้งที่ท่านรู้สึกไม่ดีกับเพื่อนของท่าน		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	26	17.3
- เห็นด้วย	37	24.7
- ไม่เห็นด้วย	43	28.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	44	29.3
รวม	150	100.0
5. ท่านมักทะเลาะกับเพื่อนของท่านเป็นประจำ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	27	18.0
- เห็นด้วย	37	24.7
- ไม่เห็นด้วย	32	21.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	54	36.0
รวม	150	100.0
6. เพื่อนของท่านมักไม่สนใจในสิ่งที่ท่านพูดหรือทำ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	28	18.6
- เห็นด้วย	34	22.7
- ไม่เห็นด้วย	43	28.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	45	30.0
รวม	150	100.0

ตารางที่ 19 การคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด (ต่อ)

การคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด	จำนวน	ร้อยละ
7. บ่อยครั้งที่เพื่อนของท่านมักต้องพึ่งพาตัวท่านเสมอ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	27	18.0
- เห็นด้วย	37	24.7
- ไม่เห็นด้วย	34	22.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	52	34.6
รวม	150	100.0
8. ท่านมักคอยเตือนเพื่อนที่ติดยาเสพติดให้รู้ถึงอันตรายและให้เลิกเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเสมอ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	29	19.3
- เห็นด้วย	31	20.7
- ไม่เห็นด้วย	37	24.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	53	35.3
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 19 จะเห็นว่า จากการศึกษาปัจจัยด้านการคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด เมื่อวิเคราะห์แล้วปรากฏผลดังนี้

1. ท่านรู้สึกผูกพันกับเพื่อนที่ติดยาเสพติด พบว่า		
ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 51 คน	คิดเป็นร้อยละ 34.0
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 46 คน	คิดเป็นร้อยละ 30.7
และไม่เห็นด้วย	จำนวน 37 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.7
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 16 คน	คิดเป็นร้อยละ 10.7

2. เวลาที่ท่านมีปัญหาท่านมักนึกถึงเพื่อนก่อนเสมอ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 44 คน	คิดเป็นร้อยละ 29.3
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 42 คน	คิดเป็นร้อยละ 28.0
และเห็นด้วย	จำนวน 40 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.7
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 16 คน	คิดเป็นร้อยละ 10.7

3. ท่านพบปะกับเพื่อนสนิทของท่านที่ติดยาเสพติดบ่อย พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 48 คน	คิดเป็นร้อยละ 32.0
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 45 คน	คิดเป็นร้อยละ 30.0
และไม่เห็นด้วย	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 21 คน	คิดเป็นร้อยละ 14.0

4. บ่อยครั้งที่ท่านรู้สึกไม่ดีกับเพื่อนของท่าน พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 44 คน	คิดเป็นร้อยละ 29.3
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 43 คน	คิดเป็นร้อยละ 28.7
และเห็นด้วย	จำนวน 37 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.7
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 26 คน	คิดเป็นร้อยละ 17.3

5. ท่านมักจะทะเลาะกับเพื่อนของท่านเป็นประจำ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 54 คน	คิดเป็นร้อยละ 36.0
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 37 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.7
และไม่เห็นด้วย	จำนวน 32 คน	คิดเป็นร้อยละ 21.3
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 27 คน	คิดเป็นร้อยละ 18.0

6. เพื่อนของท่านมักไม่สนใจในสิ่งที่ท่านพูดหรือทำ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 45 คน	คิดเป็นร้อยละ 30.0
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 43 คน	คิดเป็นร้อยละ 28.7
และเห็นด้วย	จำนวน 34 คน	คิดเป็นร้อยละ 22.7
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 28 คน	คิดเป็นร้อยละ 18.6

7. บ่อยครั้งที่เพื่อนของท่านมักต้องพึ่งพาตัวท่านเสมอ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 52 คน	คิดเป็นร้อยละ 34.6
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 37 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.7

และไม่เห็นด้วย	จำนวน 34 คน	คิดเป็นร้อยละ 22.7
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 27 คน	คิดเป็นร้อยละ 18.0

8. ท่านมักคอยเตือนเพื่อนที่ติดยาเสพติดให้รู้ถึงอันตรายและให้เลิกเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเสมอ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 53 คน	คิดเป็นร้อยละ 35.3
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 37 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.7
และเห็นด้วย	จำนวน 31 คน	คิดเป็นร้อยละ 20.7
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 29 คน	คิดเป็นร้อยละ 19.3

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและร้อยละด้านการได้รับการยับยั้งภายใน

การยับยั้งภายใน	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านสามารถที่จะควบคุมตนเองได้ดี หากท่านมีโอกาจะปฏิบัติตัว ละเมิดกฎระเบียบต่างๆ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	37	24.7
- เห็นด้วย	42	28.0
- ไม่เห็นด้วย	41	27.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	30	20.0
รวม	150	100.0
2. ท่านสามารถยับยั้งซึ่งใจไม่ใหตนเองเข้าไปพัวพันกับยาเสพติด		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	36	24.0
- เห็นด้วย	43	28.7
- ไม่เห็นด้วย	37	24.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	34	22.6
รวม	150	100.0

ตารางที่ 20 การได้รับการยับยั้งภายใน (ต่อ)

การได้รับการยับยั้งภายใน	จำนวน	ร้อยละ
3. บ่อยครั้งที่ท่านคิดว่าการปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์เป็นสิ่งที่ไร้สาระ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	44	27.3
- เห็นด้วย	35	23.3
- ไม่เห็นด้วย	43	28.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	31	20.7
รวม	150	100.0
4. ท่านมักจะเลือกปฏิบัติตามความคิดของท่านมากกว่าที่จะนึกถึงความถูกต้องของกฎระเบียบ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	26	17.3
- เห็นด้วย	37	24.7
- ไม่เห็นด้วย	43	28.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	44	29.3
รวม	150	100.0
5. เมื่อท่านได้กระทำความผิดไม่ว่าความผิดนั้นจะร้ายแรงหรือไม่ก็ตาม ท่านจะรู้สึกไม่สบายใจในสิ่งที่ท่านกระทำลงไป		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	42	28.0
- เห็นด้วย	36	24.0
- ไม่เห็นด้วย	30	20.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	42	28.0
รวม	150	100.0

ตารางที่ 20 การได้รับการยับยั้งภายใน (ต่อ)

การได้รับการยับยั้งภายใน	จำนวน	ร้อยละ
6. ท่านมักแอบทำในสิ่งที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองห้ามอยู่เสมอ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	45	30.0
- เห็นด้วย	32	21.3
- ไม่เห็นด้วย	37	24.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	36	24.0
รวม	150	100.0
7. ท่านคิดว่าการใช้ยาเสพติดเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายและไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	40	26.7
- เห็นด้วย	36	24.0
- ไม่เห็นด้วย	40	26.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	44	22.6
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 20 จะเห็นว่า จากการศึกษาปัจจัยการได้รับการยับยั้งภายใน เมื่อวิเคราะห์แล้วปรากฏผลดังนี้

1. ท่านสามารถที่จะควบคุมตัวเองได้ดี หากท่านมีโอกาสจะปฏิบัติตัวละเมิดกฎระเบียบต่างๆ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วย	จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

2. ท่านสามารถยับยั้งซึ่งใจไม่ให้ตนเองเข้าไปพัวพันกับยาเสพติด พบว่า
ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7

รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 37 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.7
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 34 คน	คิดเป็นร้อยละ 22.6

3. บ่อยครั้งที่ท่านคิดว่าการปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์เป็นสิ่งที่ไร้สาระ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 44 คน	คิดเป็นร้อยละ 29.3
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 39 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.0
และไม่เห็นด้วย	จำนวน 35 คน	คิดเป็นร้อยละ 23.4
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วย	จำนวน 32 คน	คิดเป็นร้อยละ 21.3

4. ท่านมักจะเลือกปฏิบัติตามความคิดของท่านมากกว่าจะนึกถึงความถูกต้องของกฎระเบียบ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 43 คน	คิดเป็นร้อยละ 28.7
รองลงมาตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 41 คน	คิดเป็นร้อยละ 27.3
และเห็นด้วย	จำนวน 35 คน	คิดเป็นร้อยละ 23.3
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 31 คน	คิดเป็นร้อยละ 20.7

5. เมื่อท่านได้กระทำความผิดไม่ว่าความผิดนั้นจะร้ายแรงหรือไม่ก็ตาม ท่านจะรู้สึกไม่สบายใจในสิ่งที่ท่านกระทำลงไป พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 42 คน	คิดเป็นร้อยละ 28.0
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วย	จำนวน 30 คน	คิดเป็นร้อยละ 20.0

6. ท่านมักแอบในสิ่งที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองห้ามอยู่เสมอ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 45 คน	คิดเป็นร้อยละ 30.0
รองลงมาตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 37 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.7
และเห็นด้วย	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 32 คน	คิดเป็นร้อยละ 21.3

7. ท่านคิดว่าการใช้ยาเสพติดเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายและไม่เป็นที่ยอมรับในสังคม
พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่เห็นด้วย	อย่างละเท่าๆ กัน คือ	จำนวน 40 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.7
รองลงมาตอบเห็นด้วย		จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		จำนวน 34 คน	คิดเป็นร้อยละ 22.6

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและร้อยละด้านการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ

การเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านมักจะจับกลุ่มกับเพื่อนทำกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	42	28.0
- เห็นด้วย	37	24.7
- ไม่เห็นด้วย	31	20.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	40	26.6
รวม	150	100.0
2. ท่านใช้เวลาว่างไปกับการอ่านหนังสือฟังเพลง		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	41	27.3
- เห็นด้วย	36	24.0
- ไม่เห็นด้วย	39	26.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	34	22.7
รวม	150	100.0

ตารางที่ 21 การเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ (ต่อ)

การเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ	จำนวน	ร้อยละ
3. ท่านมักจับกลุ่มเพื่อนเล่นดนตรี		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	37	24.7
- เห็นด้วย	38	25.3
- ไม่เห็นด้วย	40	26.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	35	23.3
รวม	150	100.0
4. นอกจากเวลาเรียนแล้วท่านยังเข้าร่วมกลุ่มเพื่อนทำกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้น		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	36	24.0
- เห็นด้วย	41	27.3
- ไม่เห็นด้วย	36	24.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	37	24.7
รวม	150	100.0
5. ท่านใช้เวลาว่างในการเล่นหรือชมกีฬาประเภทต่างๆ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	36	24.0
- เห็นด้วย	38	25.3
- ไม่เห็นด้วย	41	27.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	35	23.4
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 21 จะเห็นว่า จากการศึกษาปัจจัยการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ เมื่อวิเคราะห์แล้วปรากฏผลดังนี้

1. ท่านมักจะจับกลุ่มเพื่อนทำกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 42 คน	คิดเป็นร้อยละ 28.0
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 40 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.6
และเห็นด้วย	จำนวน 37 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.7
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วย	จำนวน 31 คน	คิดเป็นร้อยละ 20.7

2. ท่านใช้เวลาว่างไปกับการอ่านหนังสือฟังเพลง พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 41 คน	คิดเป็นร้อยละ 27.3
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 39 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.0
และเห็นด้วย	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 34 คน	คิดเป็นร้อยละ 22.7

3. ท่านมักจับกลุ่มเพื่อนเล่นดนตรี พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 40 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.7
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 38 คน	คิดเป็นร้อยละ 25.3
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 37 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.7
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 35 คน	คิดเป็นร้อยละ 23.3

4. นอกจากเวลาเรียนแล้วท่านยังเข้าร่วมกลุ่มเพื่อนทำกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้น พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบเห็นด้วย	จำนวน 41 คน	คิดเป็นร้อยละ 27.3
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 37 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.7
และตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่งและไม่เห็นด้วย อย่างละเท่าๆ กัน คือ	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0

5. ท่านใช้เวลาว่างในการเล่นหรือชมกีฬาประเภทต่างๆ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 41 คน	คิดเป็นร้อยละ 27.3
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 28 คน	คิดเป็นร้อยละ 25.3
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 35 คน	คิดเป็นร้อยละ 23.4

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละด้านการได้รับการเสริมแรง

การได้รับการเสริมแรง	จำนวน	ร้อยละ
1. เมื่อท่านปฏิบัติตัวละเมิดกฎระเบียบของโรงเรียนแล้วท่านมักจะไม ถูกลงโทษ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	26	17.3
- เห็นด้วย	38	25.3
- ไม่เห็นด้วย	41	27.4
- ไปไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	45	30.0
รวม	150	100.0
2. เมื่อท่านลองยาเสพติดท่านมักได้รับคำยกย่องว่าเป็นคนเก่งในสายตา ของเพื่อนที่ติดยาเสพติดด้วยกัน		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	28	18.7
- เห็นด้วย	36	24.0
- ไม่เห็นด้วย	29	19.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	57	38.0
รวม	150	100.0
3. นักเรียนที่ลดยาเสพติดมักไม่ค่อยถูกครูอาจารย์เอาเรื่องเท่าไร		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	23	15.3
- เห็นด้วย	41	27.3
- ไม่เห็นด้วย	41	30.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	45	
รวม	150	100.0

ตารางที่ 21 การได้รับการเสริมแรง (ต่อ)

การได้รับการเสริมแรง	จำนวน	ร้อยละ
4. เมื่อท่านปฏิบัติตัวละเมิดกฎระเบียบของโรงเรียนแล้วจะมีความรู้สึก สบายใจและมีความสุข		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	29	19.3
- เห็นด้วย	35	23.3
- ไม่เห็นด้วย	28	18.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	58	38.7
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 21 จะเห็นว่า จากการศึกษาปัจจัยการได้รับการเสริมแรง เมื่อวิเคราะห์แล้วปรากฏผลดังนี้

1. เมื่อท่านปฏิบัติตัวละเมิดกฎระเบียบของโรงเรียนแล้วท่านมักจะไม่ถูกลงโทษ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4
และเห็นด้วย	จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3

2. เมื่อท่านลงยาเสพติดท่านมักได้รับคำยกย่องว่าเป็นคนเก่งในสายตาของเพื่อนที่ติดยาเสพติด พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0
และไม่เห็นด้วย	จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7

3. นักเรียนที่ลดยาเสพติดมักไม่ค่อยถูกครูอาจารย์เอาเรื่องเท่าไร พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0
---------------------------------	--------------------------------

รองลงมาตอบเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย อย่างละเท่าๆ กัน คือ

จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3

ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่ง

จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3

4. เมื่อท่านปฏิบัติตัวละเมิดกฎระเบียบของโรงเรียนแล้ว จะมีความรู้สึกสบายใจและมีความสุข พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7

รองลงมาตอบเห็นด้วย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

และเห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3

ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและร้อยละด้านความเข้าใจในการป้องกันตนเอง

ความเข้าใจในการป้องกันตนเอง	จำนวน	ร้อยละ
1. การที่ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารสามารถทำให้ท่านได้รู้โทษของยาเสพติด		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	36	24.0
- เห็นด้วย	35	23.3
- ไม่เห็นด้วย	46	30.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	33	22.0
รวม	150	100.0
2. ท่านสามารถควบคุมตัวเองให้ห่างไกลจากยาเสพติดได้		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	36	24.0
- เห็นด้วย	36	24.0
- ไม่เห็นด้วย	39	26.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	39	26.0
รวม	150	100.0

ตารางที่ 22 ความเข้าใจในการป้องกันตนเอง (ต่อ)

ความเข้าใจในการป้องกันตนเอง	จำนวน	ร้อยละ
3. ท่านมีความรู้สึกว่ายาสเสพติดไม่ได้เป็นสิ่งที่มึประโยชน์กับท่านเลย		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	40	26.7
- เห็นด้วย	31	20.7
- ไม่เห็นด้วย	37	24.6
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	42	28.0
รวม	150	100.0
4. ท่านเลือกคบแต่เพื่อนที่ไม่ได้ติดยาสเสพติด		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	36	24.0
- เห็นด้วย	33	22.0
- ไม่เห็นด้วย	39	26.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	42	28.0
รวม	150	100.0
5. ท่านคิดว่าตัวท่านนั้นมีความเสี่ยงต่อการที่จะติดยาสเสพติดมากกว่าคนอื่น		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	28	18.7
- เห็นด้วย	42	28.0
- ไม่เห็นด้วย	33	22.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	47	31.3
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 22 จะเห็นว่า จากการศึกษาปัจจัยความเข้าใจในการป้องกันตนเอง เมื่อวิเคราะห์แล้วปรากฏผลดังนี้

1. การที่ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารสามารถทำให้ท่านได้รู้โทษของยาเสพติดได้มาก พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 46 คน	คิดเป็นร้อยละ 30.7
รองลงมาตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วย	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 35 คน	คิดเป็นร้อยละ 23.3
	จำนวน 33 คน	คิดเป็นร้อยละ 22.0

2. ท่านสามารถควบคุมตนเองให้ห่างไกลยาเสพติดได้ พบว่าส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง อย่างละเท่าๆ กัน คือ

จำนวน 39 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.0
-------------	--------------------

และรองลงมาตอบเห็นด้วยอย่างยิ่งและเห็นด้วย อย่างละเท่าๆ กัน คือ

จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0
-------------	--------------------

3. ท่านมีความรู้สึกว่ายาเสพติดไม่ได้เป็นสิ่งที่ให้ประโยชน์กับท่านเลย พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 42 คน	คิดเป็นร้อยละ 28.0
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 40 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.7
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 37 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.6
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วย	จำนวน 31 คน	คิดเป็นร้อยละ 20.7

4. ท่านเลือกคบแต่เพื่อนที่ไม่ได้ติดยาเสพติด พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 42 คน	คิดเป็นร้อยละ 28.0
รองลงมาตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 39 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.0
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 36 คน	คิดเป็นร้อยละ 24.0

5. ท่านคิดว่าตัวของท่านนั้นมีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดมากกว่าคนอื่น พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 47 คน	คิดเป็นร้อยละ 31.3
รองลงมาตอบเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย	จำนวน 42 คน	คิดเป็นร้อยละ 28.0
ตอบน้อยที่สุดเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 33 คน	คิดเป็นร้อยละ 22.0
	จำนวน 28 คน	คิดเป็นร้อยละ 18.7

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน

ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1. เมื่อท่านลองเสพยาเสพติดแล้วท่านจะไม่ติดแน่นอน		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	27	18.0
- เห็นด้วย	48	32.0
- ไม่เห็นด้วย	56	37.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	19	12.7
รวม	150	100.0
2. ถ้ามีโอกาสท่านจะลองเสพยาอีที่มีราคาแพงบ้าง		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	27	18.0
- เห็นด้วย	48	32.0
- ไม่เห็นด้วย	54	36.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	21	14.0
รวม	150	100.0
3. การเที่ยวกลางคืนควรมีเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	26	17.3
- เห็นด้วย	47	31.3
- ไม่เห็นด้วย	55	36.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	22	14.7
รวม	150	100.0

ตารางที่ 23 ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน (ต่อ)

ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
4. ท่านคิดว่าการสูบบุหรี่ในห้องน้ำของโรงเรียนเป็นความท้าทายดี		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	30	20.0
- เห็นด้วย	45	30.0
- ไม่เห็นด้วย	53	35.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	22	14.7
รวม	150	100.0
5. ท่านคิดว่าหลังการเสพยาเสพติด จะรู้สึกมีอิสระและเสรีภาพ		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	25	16.7
- เห็นด้วย	47	31.3
- ไม่เห็นด้วย	55	36.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	23	15.3
รวม	150	100.0
6. ในบางครั้งก็มีความจำเป็นต้องพึ่งยาเสพติด		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	25	16.7
- เห็นด้วย	44	29.3
- ไม่เห็นด้วย	57	38.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	24	16.0
รวม	150	100.0

ตารางที่ 23 ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน (ต่อ)

ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
7. ยาเสพติดอาจช่วยทำให้ลืมความทุกข์ได้		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	29	19.3
- เห็นด้วย	40	26.7
- ไม่เห็นด้วย	57	38.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	24	16.0
รวม	150	100.0
8. ปัญหาบางอย่างอาจแก้ไขได้ด้วยตัวยาเสพติด		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	25	16.6
- เห็นด้วย	48	32.0
- ไม่เห็นด้วย	55	36.7
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	22	14.7
รวม	150	100.0
9. กีฬาจะช่วยให้เยาวชนพ้นยาเสพติด		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	26	17.3
- เห็นด้วย	47	31.3
- ไม่เห็นด้วย	59	39.3
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	18	12.0
รวม	150	100.0

ตารางที่ 23 ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน (ต่อ)

ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
10. กิจกรรมต่อต้านยาเสพติดของโรงเรียนทำให้ไม่ยากลองยาเสพติด		
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง	25	16.7
- เห็นด้วย	49	32.7
- ไม่เห็นด้วย	54	36.0
- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	22	14.6
รวม	150	100.0

จากตารางที่ 23 จะเห็นว่า จากการศึกษาความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน เมื่อวิเคราะห์แล้วปรากฏผลดังนี้

1. เมื่อท่านลองยาเสพติดแล้วท่านจะไม่ติดแน่นอน พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 56 คน	คิดเป็นร้อยละ 37.3
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 48 คน	คิดเป็นร้อยละ 32.0
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 27 คน	คิดเป็นร้อยละ 18.0
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 19 คน	คิดเป็นร้อยละ 12.7

2. ถ้ามีโอกาสท่านจะลองเสพยาอีที่มีราคาแพงบ้าง พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 54 คน	คิดเป็นร้อยละ 36.0
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 48 คน	คิดเป็นร้อยละ 32.7
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 27 คน	คิดเป็นร้อยละ 18.0
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 21 คน	คิดเป็นร้อยละ 14.7

3. การเที่ยวกลางคืนควรมีเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 55 คน	คิดเป็นร้อยละ 36.7
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 47 คน	คิดเป็นร้อยละ 31.3
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 26 คน	คิดเป็นร้อยละ 17.3
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 22 คน	คิดเป็นร้อยละ 14.7

4. ท่านคิดว่า การสูบบุหรี่ในห้องน้ำของโรงเรียนเป็นความท้าทายดี พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 53 คน	คิดเป็นร้อยละ 35.3
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 45 คน	คิดเป็นร้อยละ 30.0
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 30 คน	คิดเป็นร้อยละ 20.0
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 22 คน	คิดเป็นร้อยละ 14.7

5. ท่านคิดว่า หลังการเสพยาเสพติดจะรู้สึกมีอิสระและเสรีภาพ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 55 คน	คิดเป็นร้อยละ 36.7
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 47 คน	คิดเป็นร้อยละ 31.3
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 25 คน	คิดเป็นร้อยละ 16.7
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 24 คน	คิดเป็นร้อยละ 16.0

6. ในบางครั้งก็มีความจำเป็นต้องเสพยาเสพติด พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 57 คน	คิดเป็นร้อยละ 38.0
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 44 คน	คิดเป็นร้อยละ 29.3
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 25 คน	คิดเป็นร้อยละ 16.7
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 24 คน	คิดเป็นร้อยละ 16.0

7. ยาเสพติดช่วยให้ลืมความทุกข์ได้ พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 57 คน	คิดเป็นร้อยละ 38.0
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 40 คน	คิดเป็นร้อยละ 26.7
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 29 คน	คิดเป็นร้อยละ 19.3
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 24 คน	คิดเป็นร้อยละ 16.0

8. ปัญหาบางอย่างอาจแก้ได้ด้วยตัวยาสเสพติด พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 55 คน	คิดเป็นร้อยละ 36.7
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 48 คน	คิดเป็นร้อยละ 32.0
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 25 คน	คิดเป็นร้อยละ 16.6
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 22 คน	คิดเป็นร้อยละ 14.7

9. กีฬาช่วยให้เยาวชนพ้นยาเสพติด พบว่า

ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 59 คน	คิดเป็นร้อยละ 39.3
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 47 คน	คิดเป็นร้อยละ 31.3

และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 26 คน	คิดเป็นร้อยละ 17.3
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 18 คน	คิดเป็นร้อยละ 12.0

10. กิจกรรมต่อต้านยาเสพติดของโรงเรียนทำให้ไม่อยากลองยาเสพติด พบว่า		
ส่วนใหญ่ตอบไม่เห็นด้วย	จำนวน 54 คน	คิดเป็นร้อยละ 36.0
รองลงมาตอบเห็นด้วย	จำนวน 49 คน	คิดเป็นร้อยละ 32.7
และเห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 25 คน	คิดเป็นร้อยละ 16.7
ตอบน้อยที่สุดไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	จำนวน 22 คน	คิดเป็นร้อยละ 14.6

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน

ตารางที่ 24 แสดงการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน

ความรู้สึกรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา	ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน			จำนวน (ร้อยละ)
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
น้อย	47 (31.3)	19 (12.7)	0	66 (44.0)
ปานกลาง	23 (15.3)	13 (8.7)	10 (6.7)	46 (30.7)
มาก	9 (6.0)	10 (6.7)	19 (12.7)	38 (25.3)
รวม	79 (52.7)	42 (28.0)	29 (19.3)	150 (100.0)

$$X^2 = 41.86936$$

$$df = 4$$

$$\text{Significance} = 0.00$$

$$\text{GAMMA} = 0.62065$$

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ระหว่างความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดา กับ ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน พบว่า $X^2 = 41.86936$ GAMMA = 0.62065 ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง เป็นไปในทิศทางบวก

แสดงว่า ความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดามีอิทธิพลต่อความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Hirschi มองว่า เด็กวัยรุ่นที่มีความผูกพันกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะมีโอกาสกระทำความผิดได้น้อย เพราะต้องใช้เวลาส่วนมากอยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อันเป็นองค์ประกอบย่อยหนึ่งในการป้องกันการกระทำผิด ในขณะที่หากใช้ชีวิตในครอบครัวไม่มีความสุข เด็กจะออกมาจากบ้านซึ่งนำไปสู่การกระทำความผิดได้ คือ การหันไปพึ่งยาเสพติดนั่นเอง จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่มีความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดาสูง จะมีความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดต่ำ

ตารางที่ 25 แสดงการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกผูกพันกับโรงเรียนกับ ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน

ความรู้สึกผูกพันกับโรงเรียน	ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน			จำนวน (ร้อยละ)
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
น้อย	56 (37.3)	19 (12.7)	0	75 (50.0)
ปานกลาง	17 (11.3)	12 (8.0)	9 (6.0)	38 (25.3)
มาก	6 (4.0)	9 (6.0)	20 (13.3)	37 (24.7)
รวม	79 (52.7)	42 (28.0)	29 (19.3)	150 (100.0)

$$X^2 = 55.02744$$

$$df = 4$$

$$\text{Significance} = 0.00$$

$$\text{GAMMA} = 0.72935$$

จากตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ระหว่างความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน กับ ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน พบว่า $X^2 = 55.02744$ GAMMA = 0.72935 ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก เป็นไปในทิศทางบวก

แสดงว่า ความรู้สึกผูกพันกับโรงเรียน มีอิทธิพลต่อความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Hirschi พบว่า เด็กที่ไม่ชอบมาโรงเรียนหรือปฏิเสธกฎเกณฑ์ของโรงเรียน มีแนวโน้มที่จะประพฤติผิดได้ คือการหันเหไปติดยาเสพติดได้ง่ายกว่าเด็กที่ชอบมาโรงเรียนและทำตามกฎระเบียบของโรงเรียน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่มีความรู้สึกผูกพันกับโรงเรียนสูง จะมีความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดต่ำ

ตารางที่ 26 แสดงการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการคบเพื่อนที่ติดยาเสพติดกับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน

การคบเพื่อนติดยาเสพติด	ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน			จำนวน (ร้อยละ)
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
น้อย	35 (23.3)	23 (15.3)	27 (18.0)	85 (56.7)
ปานกลาง	25 (16.7)	9 (6.0)	0	34 (22.7)
มาก	19 (12.7)	10 (6.7)	2 (1.3)	31 (20.7)
รวม	79 (52.7)	42 (28.0)	29 (19.3)	150 (100.0)

$$X^2 = 21.66287$$

$$df = 4$$

$$\text{Significance} = 0.00$$

$$\text{GAMMA} = -0.44815$$

จากตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ระหว่างการคบเพื่อนติดยาเสพติด กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน พบว่า $X^2 = 21.66287$ GAMMA = - 0.44815 ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง เป็นไปในทิศทางลบ

แสดงว่า การคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด มีอิทธิพลต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Mauzafer Sherif และ Carolyn Sherif (1964) ที่ค้นพบว่า เด็กที่มีความรู้สึกผูกพันกับเพื่อนที่กระทำผิด จะทำให้เขามีโอกาสกระทำความผิดด้วย โดยอาจเข้าไปมีส่วนร่วมติดยาเสพติดกับเพื่อนที่ติดยาเสพติดด้วย จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ นักเรียนที่คบเพื่อนติดยาเสพติดสูง จะมีความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดสูง

ตารางที่ 27 แสดงการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการยับยั้งภายในกับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน

การยับยั้งภายใน	ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน			จำนวน (ร้อยละ)
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
น้อย	70 (46.7)	1 (0.7)	0	71 (47.3)
ปานกลาง	7 (4.7)	16 (10.7)	10 (6.7)	33 (22.0)
มาก	2 (1.3)	25 (16.7)	19 (12.7)	46 (30.7)
รวม	79 (52.7)	42 (28.0)	29 (19.3)	150 (100.0)

$$X^2 = 116.57080$$

$$df = 4$$

$$\text{Significance} = 0.00$$

$$\text{GAMMA} = 0.89371$$

จากตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ระหว่างการได้รับการยับยั้งภายใน กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน พบว่า $X^2 = 116.57080$ GAMMA = 0.89371 ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก เป็นไปในทิศทางบวก

แสดงว่า การได้รับการยับยั้งภายใน มีอิทธิพลต่อความเสี่ยงการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดทฤษฎีการควบคุม ของ **Reckless** ที่กล่าวถึงการยับยั้งภายในว่า เป็นการควบคุมตนเอง มีแนวความคิดความเข้มแข็งของจิตสำนึก มีสติสัมปชัญญะ มีความรับผิดชอบ สามารถหาสิ่งทดแทนที่ทำให้เกิดความพอใจ สิ่งเหล่านี้เป็นตัวกำหนดภายในของจิตใจ คอยควบคุมมิให้กระทำความผิด คือการไม่หันไปติดยาเสพติดนั่นเอง จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่ได้รับการยับยั้งภายในสูง จะมีความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดต่ำ

ตารางที่ 28 แสดงการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับกับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน

การเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ	ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน			จำนวน (ร้อยละ)
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
น้อย	71 (41.3)	2 (1.3)	0	73 (48.7)
ปานกลาง	5 (3.3)	20 (13.3)	9 (6.0)	34 (22.7)
มาก	3 (2.0)	20 (13.3)	20 (13.3)	43 (28.7)
รวม	79 (52.7)	42 (28.0)	29 (19.3)	150 (100.0)

$$X^2 = 118.78332$$

$$df = 4$$

$$\text{Significance} = 0.00$$

$$\text{GAMMA} = 0.90308$$

จากตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ระหว่างการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน พบว่า $X^2 = 118.78332$ GAMMA เท่ากับ 0.90308 ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก เป็นไปในทิศทางบวก

แสดงว่า การเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับ มีอิทธิพลต่อความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Hirschi (1969) กล่าวว่า การทุ่มเทเวลาให้กับกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบทางสังคม เช่น กีฬา ดนตรี หรือกิจกรรมในโรงเรียนต่างๆ จะทำให้เขาไม่มีเวลาหรือมีโอกาสที่จะกระทำความผิด เช่น การหันไปลองยาเสพติด จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่สังคมยอมรับสูง จะมีความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดต่ำ

ตารางที่ 29 แสดงการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการเสริมแรงกับความ
เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน

การได้รับการเสริมแรง	ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน			จำนวน (ร้อยละ)
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
น้อย	32 (21.3)	23 (15.3)	29 (19.3)	84 (56.0)
ปานกลาง	22 (14.7)	8 (5.3)	0	30 (20.0)
มาก	25 (16.7)	11 (7.3)	0	36 (24.0)
รวม	79 (52.7)	42 (28.0)	29 (19.3)	150 (100.0)

$$X^2 = 30.64376$$

$$df = 4$$

$$\text{Significance} = 0.00$$

$$\text{GAMMA} = -0.57973$$

จากตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ระหว่างการได้รับการเสริมแรง กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน พบว่า $X^2 = 30.64376$ GAMMA = -0.57973 ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง เป็นไปในทิศทางลบ

แสดงว่า การได้รับการเสริมแรง มีอิทธิพลต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Burgess และ Akers (1969) ได้เสนอทฤษฎีการเสริมแรง โดยกล่าวถึงแรงจูงใจที่ทำให้แสดงพฤติกรรมนั้นๆ ต่อไป ทั้งถูกและผิด เมื่อได้รับรางวัลและไม่กระทำพฤติกรรมนั้น เมื่อถูกลงโทษ เช่น เด็กที่หันไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หากได้รับการสนับสนุนส่งเสริมก็จะเสพยาเสพติดต่อไป ถ้าได้รับการลงโทษจะเกรงกลัวและไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงสูง จะมีความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดสูง

ตารางที่ 30 แสดงการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการป้องกันตนเอง กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน

ความเข้าใจในการป้องกันตนเอง	ความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน			จำนวน (ร้อยละ)
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
น้อย	53 (35.3)	23 (15.3)	2 (1.3)	78 (52.0)
ปานกลาง	15 (10.0)	10 (6.7)	8 (5.3)	23 (22.0)
มาก	11 (7.3)	9 (6.0)	19 (12.7)	39 (26.0)
รวม	79 (52.7)	42 (28.0)	29 (19.3)	150 (100.0)

$$X^2 = 37.85192$$

$$df = 4$$

$$\text{Significance} = 0.00$$

$$\text{GAMMA} = 0.58591$$

จากตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ระหว่างความเข้าใจในการป้องกันตนเอง กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน พบว่า $X^2 = 37.85192$ GAMMA = 0.58591 ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ปัจจัยทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง เป็นไปในทิศทางบวก

แสดงว่า ความเข้าใจในการป้องกันตนเอง มีอิทธิพลต่อความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Becker (1960) ได้กล่าวถึงเรื่องของความยึดมั่นว่า บุคคลจะต้องระมัดระวังและคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจของเขา หมายความว่า บุคคลได้พิจารณาแล้วเห็นว่าจะได้รับประโยชน์จากระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม บุคคลก็จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมนั้น นั่นคือ ก่อนการตัดสินใจที่จะกระทำผิด จะมีการไตร่ตรองก่อน เช่นเดียวกับการวิจัยครั้งนี้ เด็กจะรู้และเข้าใจถึงโทษ และผลเสียของการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จึงมีความคิดระมัดระวังตนเอง รู้จักหลีกเลี่ยงไตร่ตรองว่าสิ่งใดผิด สิ่งใดถูก จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่มีความเข้าใจในการป้องกันตนเองสูง จะมีความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดต่ำ

ตารางที่ 31 สรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน โดยเรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำ

ปัจจัย	χ^2	GAMMA	Sig.	ระดับ	ผลวิจัย
1. กิจกรรมที่สังคมยอมรับ	118.78332	+0.90308	0.000	สูงมาก	ยอมรับ
2. การได้รับการยับยั้งภายใน	116.57080	+0.89371	0.000	สูงมาก	ยอมรับ
3. ความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน	55.02744	+0.72935	0.000	สูงมาก	ยอมรับ
4. ความรู้สึกผูกพันต่อบิดามารดา	41.86936	+0.62065	0.000	สูง	ยอมรับ
5. ความเข้าใจในการป้องกันตนเอง	37.85192	+0.58591	0.000	สูง	ยอมรับ
6. การได้รับการเสริมแรง	30.64375	-0.57973	0.000	สูง	ยอมรับ
7. การคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด	21.66287	-0.44815	0.000	ปานกลาง	ยอมรับ

ค่านัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 31 แสดงถึงผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน โดยได้แสดงการสรุประดับความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก ได้แก่

- ปัจจัยด้านกิจกรรมที่สังคมยอมรับ
- ปัจจัยด้านการได้รับการยับยั้งภายใน
- ปัจจัยด้านความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน

ทั้ง 3 ปัจจัยนี้มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียนในระดับสูงมาก และเป็นไปในทิศทางบวก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2. ความสัมพันธ์ในระดับสูง ได้แก่

- ปัจจัยด้านความผูกพันต่อบิดามารดา
- ปัจจัยด้านความเข้าใจในการป้องกันตนเอง
- ปัจจัยด้านการได้รับการเสริมแรง

ทั้ง 3 ปัจจัยนี้มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียนในระดับสูง และเป็นไปในทิศทางบวก ยกเว้นปัจจัยด้านการได้รับการเสริมแรงจะเป็นไปในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. ความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ได้แก่

- ปัจจัยด้านการคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด

เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียน ในระดับปานกลาง เป็นไปในทิศทางลบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ส่วนที่ 5 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา

การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ (Informal Interview) เป็นการสัมภาษณ์นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชุมชนหมู่บ้านพัฒนา ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกจากนักเรียนที่มีได้เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน ดังนี้

คนที่ 1 เด็กหญิง แอน (นามสมมติ) อายุ 13 ปี เป็นบุตรคนที่ 2 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 2 คน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับพ่อแม่ กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เกรดเฉลี่ยของปี พ.ศ.2540 ได้ประมาณ 2.50 – 2.90 บิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มารดาประกอบอาชีพพนักงานทำความสะอาดอยู่แถวเขาวราชสถานภาพทางการเงินในครอบครัวปานกลาง ถ้ามีรายได้เป็นของตัวเองอยากทำงานพวงงานประดิษฐ์ของชำร่วยต่างๆ มีเพื่อนสนิท 2 คน ชื่อ วรรณากับศิริวรรณ เคยมีความคิดที่จะลองยาเสพติด แต่ไม่เคยติดยา เนื่องจากมีปัญหาทางครอบครัว พ่อแม่ชอบทะเลาะกัน นอกจากนี้ข้างบ้านยังมีการมั่วสุมเรื่องกัญชาด้วย เมื่อพูดถึงความรู้สึกผูกพันกับบิดามารดา จะมีความรู้สึกว่ามีใครที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองบ่นจู้จี้มากเกินไป จะทำให้เกิดความรำคาญ โกรธและชอบเถียง เวลาที่มีปัญหาเรื่องส่วนตัวก็จะหันหน้าไปปรึกษากับคนอื่นแทนพ่อแม่ ชอบมาโรงเรียนมากกว่าอยู่บ้าน เพราะมาแล้วสนุกทำให้มีเพื่อนเยอะ การขอคำปรึกษาจากครูจะเป็นเรื่องเรียนมากกว่า หากจบ ม.3 แล้วอยากเรียนต่อชั้น ม.4 – 6 ต่อไป เพราะได้ความรู้มากกว่าสายอาชีพ เรื่องที่ถูกครูดุเป็นประจำ ได้แก่ แต่งกายผิดระเบียบ แต่เป็นการตักเตือนเท่านั้นยังไม่ร้ายแรง ในเรื่องของการคบเพื่อนที่ติดยาเสพติดไม่เคยมีและไม่เคยคุยด้วย ถ้าสมมติว่าตัวเองติดยาเสพติดจะหาวิธีหลีกเลี่ยงโดยการเลิกเสพลิงเหล่านั้น สามารถที่จะยับยั้งตนเองไม่ให้เข้าไปพัวพันกับยาเสพติดได้ เมื่อมีเวลาว่างไม่ว่าจะเป็นหลังเลิกเรียน หรือวันเสาร์ – อาทิตย์ จะใช้เวลาทั้งหมดไปกับการวาดรูป ฟังเพลง ประดิษฐ์ของชำร่วย เล่นกีฬา เป็นต้น การได้รับข้อมูลข่าวสารในเรื่องของยาเสพติด สามารถทำให้รู้ถึงโทษของยาเสพติดได้มาก ข้อมูลข่าวสารที่รับรู้มาจากชมรมของครูประมวล ฝาฝน และได้จากการอบรมของสถานีตำรวจท่าเรือ ที่ได้จัดขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่เด็กๆ ถึงโทษของยาเสพติด วิธีการที่จะหลีกเลี่ยงตัวเองไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และหลีกเลี่ยงคบกับคนที่ติดยาเสพติด นอกจากนี้ยังคิดว่าตัวเองมีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดมากกว่าคนอื่น เพราะอาศัยอยู่ในแหล่งชุมชนที่มียาเสพติดระบาดนั่นเอง

คนที่ 2 ชื่อ เด็กหญิง ยัย (นามสมมติ) อายุ 12 ปี เป็นบุตรคนที่ 4 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 4 คน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับพ่อแม่ กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.00 – 3.49 บิดาประกอบอาชีพขับรถรับจ้าง (รถสิบล้อ) มารดาประกอบอาชีพแม่บ้าน การเงินในครอบครัวปานกลาง มีเพื่อนสนิท 3 คน ตัวของยัยเองเคยคิดที่ลองแต่ไม่เคยติดยาเสพติด คิดว่าการติดยาเสพติดเป็นสิ่งไม่ดี เพราะทำให้ร่างกายทรุดโทรม บางครั้งเมื่อเกิดปัญหาเกิดขึ้น เช่น ปัญหาเรื่องการเรียน เพื่อน จะหันหน้าปรึกษากับพ่อแม่ แต่บางครั้งอาจจู้จี้ขี้บ่นทำให้เกิดความรำคาญ บางครั้งจะนั่งร้องไห้หรือบางครั้งอัดอัดจนคิดที่จะหนีออกจากบ้าน การให้ความรักมักเอนเอียงไปทางน้องมากกว่า เพราะเวลาทำอะไรผิดจะลงโทษที่ยัยเพียงคนเดียว ความเป็นอิสระเมื่ออยู่กับพ่อแม่ไม่เคยคิดอะไร สั่งให้ทำอะไรก็ทำอย่างนั้น ชอบมาโรงเรียนมากกว่าอยู่บ้าน เพราะได้มาเจอเพื่อนเยอะ แต่ถ้าอยู่บ้านจะไม่ค่อยมีเพื่อน ทำให้เกิดความรู้สึกผูกพันกับโรงเรียนมากกว่าบ้าน เมื่อเวลาที่เรียนแล้วไม่เข้าใจหรือมีปัญหาส่วนตัวก็จะปรึกษากับครูเสมอ ไม่เคยมีเพื่อนที่ติดยาเสพติด แต่ถ้ามีจะแนะนำให้เพื่อนเลิกเสพยา เตือนให้รู้ถึงโทษและอันตราย เช่น ทำให้ร่างกายทรุดโทรม อนาคตไม่มี สำหรับยัยไม่เคยเอาตัวเองเข้าไปพัวพันกับสิ่งเหล่านี้ สามารถยับยั้งชั่งใจตัวเองได้ ไม่เคยทำผิดกฎของโรงเรียน การใช้เวลาว่างมักใช้เวลาไปกับการประดิษฐ์ของชั่วคราว ทำการบ้าน ช่วยงานบ้าน ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติด แต่พอรับรู้ถึงโทษของมัน รู้ว่าไม่ได้ให้ประโยชน์กับเรา สำหรับวิธีที่ทำให้ตนเองห่างไกลจากยาเสพติดคือ โดยการเลิกคบกับเพื่อนที่ติดยาเสพติด ไม่ลองสิ่งเสพติด คิดว่าตัวเองมีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด เพราะสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัยมีแต่ยาเสพติดทั้งนั้น แต่สามารถควบคุมตัวเองให้ห่างไกลจากยาเสพติดได้

คนที่ 3 ชื่อ เด็กหญิง ก้อย (นามสมมติ) อายุ 13 ปี เป็นบุตรคนที่ 2 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 2 คน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับแม่ เนื่องจากพ่อเสียชีวิตแล้ว กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ระดับคะแนนเฉลี่ย 2.50 – 2.99 บิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป (แบกของในท่าเรือ) เสียชีวิตแล้ว มารดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป การเงินในครอบครัวปานกลาง เคยทำงานพิเศษ คือ ขายข้าวแกงกับน้ำ มีเพื่อนสนิท 2 คน ไม่เคยติดยาและลองเสพยา คิดว่ามันไม่ดี เพราะทำให้หมดอนาคต ร่างกายไม่แข็งแรง เวลาที่ปัญหาไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องส่วนตัวหรือการเรียนจะปรึกษากับแม่ เคยพูดคุยกับแม่เกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด เวลาที่ถูกบ่นมากเกินไปจะทำให้เกิดความรำคาญจนไม่อยากอยู่บ้าน แต่ยังสังเกตเห็นความหวังดีของแม่ในการให้คำแนะนำสั่งสอนอยู่ เวลาที่อยู่โรงเรียนไม่ค่อยมีปัญหาอะไร แต่ถ้ามีก็จะปรึกษากับครู มีความรู้สึกที่มาโรงเรียนดีกว่าอยู่บ้าน เพราะได้เจอเพื่อนเยอะและสนุก เคยมีเพื่อนที่ติดยาเสพติดซึ่งอาศัยอยู่ในชุมชนคลองเตยเช่น

กัน จะคอยเตือนเพื่อนให้เลิกติดยาแต่ไม่เชื่อ ตัวเองจะพยายามหลีกเลี่ยงโดยการไม่หลวมตัว เข้าไปมั่วสุม สามารถควบคุมตัวเองได้ ไม่เคยทำผิดกฎระเบียบร้ายแรงของโรงเรียน เวลาว่าง วันเสาร์ – อาทิตย์ จะช่วยทำงานบ้าน ดูโทรทัศน์ ฟังเพลง เล่นกีฬา แต่ไม่ค่อยได้ออกนอกบ้าน การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจะได้รับจาก หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ครู ที่นำเอาเหตุการณ์ปัจจุบันมาเล่าให้ฟังในชั้นเรียน วิธีที่จะทำให้ตัวเองห่างไกลจากยาเสพติด คือ ไม่มั่วสุมกัน อย่าไปลองยาเสพติด เลือคบเพื่อนที่ไม่ติดยาเสพติด และเนื่องจากอาศัย อยู่ในชุมชนแออัดคลองเตยถือว่าตัวเองมีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดมากที่สุด

คนที่ 4 ชื่อ เด็กหญิง หมวย (นามสมมติ) อายุ 13 ปี เป็นบุตรคนที่ 1 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 2 คน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับพ่อแม่ กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.00 บิดามารดาประกอบอาชีพค้าขายอยู่ในชุมชน การเงินครอบครัวดี มีเพื่อนสนิท 5 คน ไม่เคยติดยาเสพติดและลองยาเสพติด คิดว่าเป็นสิ่งไม่ดี ทำให้เสียอนาคต สุขภาพทรุดโทรม เคยปรึกษากับแม่เกี่ยวกับยาเสพติด เช่น ทำไมคนคิดที่จะอยากลองยาเสพติด จะเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ ชอบอยู่บ้านมากกว่า บางครั้งพ่อแม่จู้จุกจิกจะโกรธและเถียงบ้างเป็นบางครั้ง ส่วนมากเวลาที่มีปัญหาจะปรึกษากับพ่อแม่มากกว่าครู ไม่เคยมีเพื่อนที่ติดยาเสพติด แต่ถ้ามีจะบอกให้เลิก เพราะเป็นสิ่งที่ไม่ดี ส่วนตัวเองจะพยายามหลีกเลี่ยงไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับมันโดยการไม่คบเพื่อนที่ติดยาเสพติด ไม่มั่วสุมกัน เมื่อมีเวลาว่างจะช่วยพ่อแม่ค้าขาย เล่นกับน้อง คิดว่าเวลาว่างมีประโยชน์ เช่น การอ่านหนังสือทำให้เกิดความรู้ เป็นต้น นอกจากนี้เวลาว่างจากเรียนหนังสือยังเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นด้วย ได้แก่ การเข้าเป็นสมาชิกเยาวชนสัมพันธ์ ไม่เคยทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียน การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดจะได้จากพ่อแม่ที่เคยสั่งสอน โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ คิดว่าตัวเองสามารถควบคุมไม่ให้เข้าไปพัวพันกับยาเสพติดได้ คิดว่าตัวเองมีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด เพราะชุมชนนี้ยาเสพติดกำลังแพร่ระบาดอย่างหนัก วิธีที่จะทำให้ตัวเองห่างไกลจากยาเสพติดโดยการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ ไม่คบเพื่อนที่ติดยา ไม่มั่วสุม มีความรู้สึกว่ายาเสพติดไม่ได้ให้ประโยชน์แก่เราเลยมีแต่จะให้โทษมากกว่า

คนที่ 5 ชื่อ เด็กหญิง ปู (นามสมมติ) อายุ 14 ปี เป็นบุตรคนที่ 2 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 2 คน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับแม่ เนื่องจากพ่อแม่แยกกันอยู่ กำลังเรียนหนังสือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ระดับคะแนนเฉลี่ย 2.50 – 2.99 บิดาประกอบอาชีพนายตวรจรถเม็ลล์ สาย 4 มารดาประกอบอาชีพค้าขาย อยู่แถวกล้วยน้ำไท การเงินในครอบครัวปานกลาง เคยขายเครื่องสำอาง มีเพื่อนสนิท 3 คน ไม่เคยคิดลองยาเสพติด คิดว่าไม่ดี ทำลายสุขภาพ ไม่มีอนาคต เวลาที่มีปัญหาส่วนตัวจะไม่ค่อย

ปรึกษากับพ่อแม่เท่าไร จะปรึกษากับเพื่อนมากกว่า แม่ไม่ได้จำกัดอิสระจนเกินไป อยากไปไหนก็ได้แต่ต้องกลับบ้านตามเวลาที่กำหนด มีความรู้สึกผูกพันกับแม่มาก เวลาที่อยู่โรงเรียน หากเกิดปัญหาจะปรึกษากับเพื่อนมากกว่าครู ชอบที่จะมาโรงเรียนมากกว่าอยู่บ้าน เพราะมีความสุข เพื่อนเยอะ อยู่บ้านไม่ค่อยมีเพื่อน ในอนาคตเมื่อจบ ม.3 แล้ว คิดที่จะหางานทำหรือเรียนไปด้วย อยากเรียนต่อชั้น ม.4 – 6 ไม่เคยมีเพื่อนติดยาเสพติด แต่ถ้ามีจะบอกให้เพื่อนรู้ถึงโทษและอันตรายของยาเสพติด คิดว่าตัวเองสามารถควบคุมตัวเองไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้ เคยเป็นโรคเครียดเกี่ยวกับการเรียนและปัญหาครอบครัว จนทำให้เป็นอัมพฤกษ์ไประยะหนึ่ง ไม่เคยทำผิดกฎระเบียบที่ร้ายแรงของโรงเรียน ใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียน หรือวันเสาร์ – อาทิตย์ ไปกับการทำการบ้าน ฟังเพลง อ่านหนังสือ เคยร่วมกิจกรรมของโรงเรียนโดยเข้าค่ายแก่นैयाเสพติด ช่วยรณรงค์คนในชุมชนให้เลิกยาเสพติด ทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดมากมายจากการเข้าค่าย นอกจากนี้ยังได้จากชุมชนรอบข้าง สิ่งแวดล้อมภายในชุมชนแออัดคลองเตยมีให้เห็นอยู่มาก คิดว่าตัวเองเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดมาก แต่สามารถยับยั้งชั่งใจได้ วิธีการที่จะทำให้ตัวเองห่างไกลจากยาเสพติดโดยการไม่ลองยาเสพติด และคอยเตือนเพื่อนที่ติดยาให้เลิก

คนที่ 6 ชื่อ เด็กหญิง เปรม (นามสมมติ) อายุ 14 ปี เป็นบุตรคนที่ 3 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 5 คน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับพ่อแม่ กำลังเรียนหนังสือชั้นมัธยมปีที่ 2 ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 – 3.49 บิดาประกอบอาชีพค้าขาย มารดาประกอบอาชีพค้าขาย การเงินในครอบครัวปานกลาง เคยคิดหางานพิเศษทำแต่หางานไม่ให้ได้ มีเพื่อนสนิท 2 คน ไม่เคยลองยาเสพติด แต่เคยมีเพื่อนชักชวนให้ดมกาว แต่ปฏิเสธไป คิดว่าการติดยาเสพติดเป็นสิ่งไม่ดีต่อสุขภาพและผิดกฎหมาย เวลาที่มีปัญหาจะไม่ค่อยปรึกษากับพ่อแม่ จะปรึกษากับเพื่อนมากกว่า บางครั้งพ่อแม่อาจบ่นจู้จุกจิกบ้าง บางครั้งรู้สึกดี บางครั้งจะรำคาญ ให้ความอิสระจะทำอะไรก็ได้ภายในบ้าน แต่ไม่ค่อยให้ออกนอกบ้านไปไหนจนรู้สึกอึดอัด มีความรู้สึกที่พ่อแม่รักลูกเท่ากันแต่ให้ความเป็นห่วงคนละอย่างกัน เข้าใจในความหวังดีของพ่อแม่ที่คอยแนะนำสั่งสอนสิ่งดี ๆ ให้และเชื่อฟังคำสั่งสอนด้วย เวลาที่อยู่โรงเรียนส่วนมากมีปัญหาคือเป็นเรื่องของการเรียนถึงจะปรึกษาครูนอกเวลา รู้สึกมีความสุขมากที่ได้มาโรงเรียน ไม่เคยคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ เคยพูดคุยกับเพื่อนที่ติดยาเสพติด แต่ไม่ได้สนิทสนมกัน คอยเตือนให้เพื่อนเลิกติดยาแต่เพื่อนไม่เลิก สำหรับตัวเองคิดว่าสามารถยับยั้งชั่งใจไม่ให้เข้าไปพัวพันกับสิ่งเสพติดได้ เวลาว่างหลังเลิกเรียนและเสาร์ อาทิตย์ จะอยู่บ้านดูโทรทัศน์ ช่วยทำงานบ้าน เล่นกีฬา ไม่เคยทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียนที่ร้ายแรง นอกเหนือจากเวลาเรียนแล้วยังเข้าค่ายอบรมเยาวชนสัมพันธ์ที่ทางสภาผู้ตรวจการเรือได้จัดขึ้นภายในโรงเรียน ทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดมากมาย นอกจากนี้ยังได้รับข้อมูลข่าวสารจากครู หนังสือพิมพ์ ทำให้รู้ว่ายาเสพติดไม่ได้ให้ประโยชน์กับเราเลย วิธีการที่หลีกเลี่ยง

ให้ตัวเองห่างไกลจากยาเสพติด คือ การเรียนรู้เกี่ยวกับยาเสพติดถึงอันตรายและโทษของมัน เลือคบเพื่อนที่ไม่ได้ติดยาเสพติด

คนที่ 7 ชื่อ เด็กหญิง กุก (นามสมมติ) อายุ 14 ปี เป็นบุตรคนที่ 2 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 5 คน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับพ่อ เนื่องจากครอบครัวแยกกันอยู่ กำลังเรียนหนังสือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 – 2.99 บิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มารดาประกอบอาชีพแม่บ้าน อยู่ที่จังหวัด กากสินธุ์ การเงินในครอบครัวปานกลาง เคยคิดหางานพิเศษทำ เช่น พิมพ์ดีด มีเพื่อนสนิท 2 คน ไม่เคยติดยาและไม่เคยคิดลอง คิดว่าเป็นสิ่งไม่ดีให้โทษแก่ร่างกาย ถ้ามีปัญหาจะปรึกษากับแม่มากกว่า บางครั้งเมื่ออยู่บ้านบางที่รู้สึกไม่เป็นอิสระ บางที่รู้สึกอึดอัด เช่น เวลาออกไปกับเพื่อน บางครั้งไม่ให้ไปจะเกิดความไม่พอใจ น้อยใจ แต่ยังเชื่อฟังคำสั่งสอนดีอยู่ มีความรู้สึกว่ามีโรงเรียนดีกว่าอยู่บ้าน เคยปรึกษากับครูเรื่องครอบครัว เช่น พ่อกับพี่สาวจะทะเลาะกันอย่างรุนแรง ครูก็จะแนะนำว่าลองให้พ่อและพี่สาวหันมาพูดจากันดีๆ เคยมีเพื่อนที่ติดยาเสพติดและได้ชักชวนเพื่อนให้เลิก พยายามที่จะไม่ให้ตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับ ความคุมตัวเองได้ เพราะเห็นจากตัวอย่างมากมายในชุมชนนี้ ไม่เคยทำผิดกฎระเบียบที่ร้ายแรงของโรงเรียน ใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียนและเสาร์ อาทิตย์ ไปกับการอ่านหนังสือ ฟังเพลง เล่นกีฬา เคยเข้าร่วมกิจกรรมเยาวชนสัมพันธ์ของโรงเรียน ซึ่งทำให้ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดมากมาย นอกจากนี้ยังทราบจากโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุด้วย คิดว่าตัวเองมีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดมาก เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยมียาเสพติดแพร่ระบาด วิธีการที่จะให้ตัวเองห่างไกลจากยาเสพติด คือ เล่นกีฬา หลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่ติดยาเสพติดและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

คนที่ 8 ชื่อ เด็กหญิง นุ่น (นามสมมติ) อายุ 14 ปี เป็นบุตรคนที่ 2 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 3 คน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับแม่ เนื่องจากครอบครัวแยกทางกัน ผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ระดับคะแนนเฉลี่ยที่ได้ 2.50 – 2.99 กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มารดาประกอบอาชีพแม่บ้าน การเงินในครอบครัวปานกลาง เคยคิดหางานพิเศษทำ มีเพื่อนสนิท 2 คน ไม่เคยติดยาและไม่เคยคิดลองยาเสพติด คิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีและทำให้ร่างกายทรุดโทรม หมดอนาคตเวลาที่มีปัญหาจะปรึกษากับพ่อแม่ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน บางครั้งจะถูกจำกัดอิสระเกินไปแต่รู้สึกเฉยๆ ไม่ได้ทำให้เกิดความไม่พอใจหรือรำคาญแต่อย่างใด มีความรู้สึกผูกพันกับแม่มาก ชอบไปโรงเรียนมากกว่าอยู่บ้าน บางครั้งครูจะขี้น้ำใจระเบียบมากเกินไป แต่ไม่เคยขาดเรียนหรือโดดเรียนเลย เวลาเรียนส่วนมากจะเครียดเกี่ยวกับวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ เมื่อจบชั้น ม.3 แล้ว

อยากเรียนต่อสายอาชีพมากกว่า เพราะจะได้หางานทำไปด้วย เคยมีเพื่อนที่ติดยาจนให้ลองเสพยาบ้า แต่ไม่ลองและบอกเพื่อนให้เลิกเสพยาด้วย สามารถยับยั้งตนเองได้ พยายามที่จะไม่ให้ตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติด เวลาว่างหลังเลิกเรียนและวันเสาร์ อาทิตย์ จะออกมานั่งเล่นหน้าบ้าน ฟังเพลง คิดว่าตัวเองมีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดมาก

คนที่ 9 ชื่อ เด็กชาย ดึก (นามสมมติ) อายุ 15 ปี เป็นบุตรคนที่ 1 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 2 คน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับอา กำลังเรียนหนังสือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการเรียนอยู่ระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 – 2.99 บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง อยู่จังหวัดขอนแก่น มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง อยู่จังหวัดเดียวกัน อาประกอบอาชีพเป็นพนักงานโรงพยาบาล การเงินในครอบครัวปานกลาง มีรายได้เป็นของตัวเองที่ได้จากการขายของ ไม่เคยติดยาเสพติดและไม่เคยลอง คิดว่าเป็นสิ่งไม่ดีและทำลายอนาคต พ่อกับแม่มาเยี่ยมเป็นครั้งคราวไม่บ่อยนัก อาเป็นคนจู้จี้ขี้บ่น ไม่ค่อยให้ออกจากบ้านไปไหน มีความรู้สึกว่าถูกจำกัดอิสระมากเกินไป เวลามีปัญหาจะปรึกษากับพ่อแม่มากกว่า เช่น เรื่องเรียน ชื่อหนังสือ ชื่อรองเท้า เป็นต้น ชอบมาโรงเรียนมากกว่าอยู่บ้าน ไม่ค่อยปรึกษากับครู ส่วนมากจะปรึกษากับเพื่อนมากกว่า ไม่เคยคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งเฝ้าเบื่อ อนาคตเมื่อเรียนจบ ม. 3 อยากเรียนต่อชั้น ม.4 – 6 ต่อ เพราะอนาคตดีกว่า เคยมีเพื่อนติดยาแต่ไม่ได้สนิทสนมกัน เคยเตือนเพื่อนให้เลิกเสพยาแต่ไม่เลิก เคยทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียนด้วยการเล่นการพนันในห้องเรียน ช่วงพักเที่ยง โดนครูจับได้ลงโทษโดยการตี เวลาว่างในช่วงหลังเลิกเรียนจะอยู่บ้านไม่ก็ออกไปขายของที่ตลาดนัดทุกวันอังคาร พุธ ศุกร์ และเสาร์ นอกเหนือจากนั้นอาจเล่นกีฬา นอกจากนี้ยังร่วมกับโรงเรียนในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น โครงการต่อต้านยาเสพติด มีความมั่นใจในตัวเองว่าสามารถควบคุมตัวเองให้ห่างไกลจากยาเสพติดได้ ถึงแม้ว่าตัวเองจะมีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดก็ตาม วิธีที่จะทำให้ตัวเองห่างไกลจากยาเสพติด โดยการไม่คบคนที่ติดยา สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเกี่ยวกับยาเสพติดได้จาก หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์

คนที่ 10 ชื่อ เด็กชาย ต้ม (นามสมมติ) อายุ 13 ปี เป็นบุตรคนที่ 3 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 3 คน ปัจจุบันอาศัยกับพ่อแม่ กำลังเรียนหนังสือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 – 3.49 บิดาประกอบอาชีพขับรถรับจ้าง มารดาประกอบอาชีพแม่บ้าน อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย การเงินในครอบครัวปานกลาง มีเพื่อนสนิทหลายคน ไม่เคยติดยาและลองเสพยา คิดว่าเป็นสิ่งไม่ดีทำให้หมดอนาคตและไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม เคยปรึกษากับพ่อแม่เกี่ยวกับการเรียน เวลาที่พ่อแม่บ่นไม่เคยทำให้เกิดความรู้สึกรำคาญ รู้สึกเฉยๆ ปฏิบัติตามคำสั่งสอนเป็นอย่างดี เวลามาโรงเรียนแล้วรู้สึกดี ไม่เคยมีปัญหารุนแรงที่ต้องปรึกษาครู อยากเรียนต่อชั้น ม.4 – ม.6 ต่อไป ถ้ามีเพื่อน

ติดยาเสพติดจะบอกให้เลิก เพราะทำให้เสียอนาคต สามารถควบคุมตัวเองได้ เวลาว่างชอบวาดรูป ช่วยทำงานบ้าน เล่นกีฬา นอกจากนี้ยังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มเยาวชนสัมพันธ์ที่โรงเรียนจัดขึ้น ทำให้ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดมากมาย คิดว่าตัวเองมีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดสูง วิธีการหลีกเลี่ยงคือ ทำจิตใจให้แจ่มใส ไม่คบเพื่อนที่ติดยาเสพติดและเวลาที่ปัญหาควรปรึกษากับพ่อแม่หรือครู

คนที่ 11 ชื่อ เด็กหญิง กวาง (นามสมมติ) อายุ 13 ปี เป็นบุตรคนที่ 3 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 4 คน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับพ่อ กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เกรดเฉลี่ยประมาณ 2.50 – 2.90 บิดาประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัท พ่อแม่แยกทางกัน การเงินในครอบครัวดี ไม่เคยคิดลองยาเสพติด เพราะสภาพครอบครัวอบอุ่น พ่อและแม่เลี้ยงให้ความเอาใจใส่อย่างดี เมื่อมีปัญหาจะปรึกษากับพ่อและแม่เลี้ยง ทั้งเรื่องการเรียนและการคบเพื่อน โดยเฉพาะเรื่องการคบเพื่อนจะถูกเข้มงวดมาก เพราะกลัวคบเพื่อนไม่ดี ในส่วนตัวกวางไม่เคยลองเสพ เพราะกลัวพ่อแม่เสียใจ ถ้าเราทำตัวไม่ดี และเข้าใจในโทษของยาเสพติด ที่มีผลต่อสุขภาพและร่างกาย กวางรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งจากโรงเรียนที่มีการสอนเน้นเรื่องยาเสพติดเป็นพิเศษ และบริเวณชุมชนที่อาศัยอยู่ มีการเดินรณรงค์ต่อต้าน กวางเห็นสภาพผู้ติดยาเสพติดข้างบ้านติดกัน ชอบลักเล็กขโมยน้อย จนถูกจับส่งบ้านเมตตา ทำให้เกิดความกลัวและไม่อยากเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด จึงใช้เวลาว่างไปกับการอ่านการ์ตูน ดูทีวี และเชื่อว่าการคบเพื่อนที่ดีก็มีส่วนสำคัญทำให้ตนเองไม่ต้องเกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้

คนที่ 12 ชื่อ เด็กหญิง นุ่น (นามสมมติ) อายุ 15 ปี เป็นบุตรคนที่ 4 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 5 คน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับพ่อ เนื่องจากแม่เสียชีวิตแล้ว กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการเรียนอยู่ในระดับดี เกรดเฉลี่ยประมาณ 3.00 – 3.49 บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง การเงินครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง นุ่นมีเพื่อนสนิทหลายคนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตย พ่อของนุ่นจะให้ความดูแลเอาใจใส่และให้คำปรึกษาเสมอ ทำให้ไม่รู้สึกขาดความอบอุ่น ไม่เคยคิดที่จะลองยาเสพติด เพราะรู้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีและให้โทษแก่ร่างกาย นุ่นได้รับการอบรมเรื่องยาเสพติดจากโรงเรียนนี้ตั้งแต่เข้าประถมศึกษาปีที่ 1 มีการอบรมกับโรงเรียนเสมอ เมื่อปี พ.ศ.2540 นุ่นและเพื่อนรุ่นพี่ได้จัดตั้งกลุ่มดาวกระจาย เพื่อต่อต้านยาเสพติดและเข้าไปรวมตัวกับกลุ่มต่อต้านยาเสพติดของคุณวัลลภ หิริกุล ในชุมชน 70 ไร่ เพื่อช่วยกันต่อต้าน และร่วมกันดึงเยาวชนที่คิดผิดให้หันมาเริ่มต้นใหม่ ได้มีการจัดการเดินรณรงค์ทุกวันเสาร์ร่วมกับเยาวชนกลุ่มอื่น มูลนิธิดวงประทีป อาสาสมัครป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และสถานีตำรวจท่าเรือ สำหรับผลงานของกลุ่มดาวกระจายเคยช่วยเพื่อนที่ติดยาบ้าให้ลดและเลิกในที่สุด แต่กลับหันไปสูบบุหรี่แทน เมื่อมีเวลาว่างนุ่นมักเข้าไปทำประโยชน์กับ

กลุ่มของชุมชน โดยร่วมกันปลูกต้นไม้ นุ่นมีความภูมิใจอย่างมากในสิ่งที่ทำอยู่ ทั้งได้รับการสนับสนุนอย่างดีจากโรงเรียน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาด้านยาเสพติด คือ อาจารย์ประมวล ผอฝน นุ่นตั้งใจที่ทำประโยชน์แก่สังคม มีความเห็นว่าแม้จะอยู่ในชุมชนแออัดคลองเตยที่มีเรื่องยาเสพติด แต่ก็สามารถหลีกเลี่ยงได้และยังพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้นได้ แต่ความสำเร็จที่เกิดขึ้นเกิดจากความร่วมมือของหลายฝ่ายไม่ได้มาจากนุ่นเพียงคนเดียว

คนที่ 13 ชื่อ เด็กหญิง ชมพู่ (นามสมมติ) อายุ 12 ปี เป็นบุตรคนที่ 1 ในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 4 คน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับย่า เนื่องจากบิดาเสียชีวิตและมารดาไปมีสามีใหม่ กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ย่าได้รายได้จากอาชีพทำงานอยู่สายการบิน การเงินในครอบครัวอยู่ในระดับดี ชมพู่ไม่รู้สึกละอายใจเพราะย่าให้ความเอาใจใส่และเป็นที่ยอมรับให้เสมอ โดยเฉพาะการคบเพื่อนที่โรงเรียน จะระวังเพื่อนบริเวณลือ 3 เพราะมีเด็กตมกาวมาก เพื่อนที่คบจึงมีแต่เพื่อนในโรงเรียนและเพื่อนรุ่นพี่ที่เป็นผู้หญิงที่ย่าชอบให้คบเท่านั้น ชมพู่ไม่เคยลองยาเสพติด รู้ถึงโทษของมันดีและไม่อยากทำให้ย่าเสียใจ ได้รับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดจากโรงเรียนนี้มาก มีการอบรมที่โรงเรียนบ่อยมากและได้รับการดูแลจากครูด้วย จากประสบการณ์ที่เคยเห็นคือ คนติดยาบ้าแล้วจับเมียตัวเองเป็นตัวประกัน ซึ่งครูบอกว่าเป็นผลมาจากยาเสพติด ทำให้กลัวไม่กล้าเข้าใกล้ผู้ที่ติดยาเสพติด ชมพู่มักใช้เวลาว่างไปกับการดูโทรทัศน์ ไม่ชอบออกนอกบ้าน คิดว่าหากพยายามห่างไกลไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับบุคคลที่ติดยาเสพติด จะทำให้ตัวเราไม่ติดยาเสพติดด้วย

คนที่ 14 ชื่อ เด็กหญิง แจง (นามสมมติ) อายุ 15 ปี เป็นบุตรคนเดียว ปัจจุบันอาศัยอยู่กับพ่อ ส่วนแม่แยกทางกัน กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการเรียนอยู่ในระดับดีมาก บิดาประกอบอาชีพลูกจ้างบริษัท การเงินอยู่ในระดับปานกลาง ครอบครัวอยู่ด้วยกันหลายคน เมื่อมีปัญหา ก็ปรึกษากันได้ แต่เรื่องการเรียนจะปรึกษากับครู ครูที่โรงเรียนดูแลอย่างดีเพราะเรียนมาตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 และได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับยาเสพติดมาตั้งแต่เด็ก ทำให้รู้ถึงโทษของมันเป็นอย่างดี แจงได้รับการอบรมจากโครงการต่อต้านยาเสพติด จากองค์กรที่เข้ามาอบรมในโรงเรียน เช่น มูลนิธิดวงประทีป และสถานีตำรวจนครบาลท่าเรือ ความสัมพันธ์กับผู้เสพยากับแจงจึงมีมาก ถึงขนาดเมื่อแจงต้องการหาซื้อผงขาวก็ทำได้ง่ายมาก เพราะรู้จักทั้งผู้เสพและผู้ขายเป็นอย่างดี แต่ไม่เคยซื้อ แจงบอกว่าราคาแพงมาก ขายบีกละ 1,200 – 2,000 บาท แจงเล่าว่าเคยรู้จักกับผู้หญิงบริการคนหนึ่ง ดิดทิ้งยาบ้าและผงขาว ปัจจุบันเป็นแอดส์และหายไปหลังจากมีอาการเป็นแผล ทำให้เกิดความกลัวยาเสพติด เมื่อมีเวลาว่างแจงจะนั่งรถเมล์ไปเล่นกีฬาที่ศูนย์เยาวชนไทยญี่ปุ่นกับเพื่อน เชื่อว่ากีฬาทำให้ผู้เล่นใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากขึ้นและไม่เฝ้าตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วย

คนที่ 15 ชื่อ เด็กชาย เอก (นามสมมติ) อายุ 16 ปี เป็นบุตรคนที่ 2 ในจำนวนพี่น้อง 2 คน ปัจจุบันอาศัยอยู่กับแม่ กำลังเรียนหนังสืออยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการเรียนไม่ค่อยดี แม่ประกอบอาชีพแม่บ้านทำความสะอาด การเงินในครอบครัวไม่ดี เอกจึงออกไปรับจ้างขายหนังสือพิมพ์หลังเลิกเรียนบ้างในบางครั้ง ตอนนี้เอกติดบุหรี่ อายากลองเสพยาอีมือเหมือนกัน รู้สึกว่ามันดีแต่ไม่มีเงินซื้อ แม่ต้องทำงานไม่มีเวลาให้ ถ้าอยู่บ้านจะขี้บ่นทำให้เอกไม่ค่อยอยู่บ้าน ชอบไปกับเพื่อนมากกว่า โรงเรียนมีครูคอยเอาใจใส่และเน้นเรื่องยาเสพติดเสมอ ชอบไปเล่นวีดีโอเกมกับเพื่อน เพื่อนสนิทเคยชวนให้เสพยาบ้าแต่เสียเงินมากไม่มีเงินและกลัวแม่เสียใจ กลัวตำรวจจับด้วย ที่โรงเรียนมักร่วมกับทางสถานีตำรวจทำเรือจัดการอบรมเรื่องยาเสพติดกับนักเรียนเสมอ จะใช้เวลาว่างไปกับเล่นฟุตบอล วีดีโอเกมบ้าง ยาเสพติดที่คิดว่าผู้มีความเสี่ยงสูงคือ กลุ่มคนที่ใจอ่อนยอมรับมันเท่านั้น

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกมา จำนวน 15 คน พบว่า ยังมีตัวแปรอื่นๆ อีกที่น่าสนใจและมีผลต่อการเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเฉพาะนักเรียนในชุมชนแออัด ตัวอย่างเช่น

- 1.ฐานะของครอบครัว ซึ่งนักเรียนที่มีฐานะยากจน พ่อแม่ต้องดิ้นรนหาเงินทองมาเลี้ยงครอบครัวจนไม่มีเวลาดูแลลูกทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดได้
2. สภาพแวดล้อม โดยเฉพาะชุมชนแออัดทุกคนต้องดิ้นรนเพื่อหาเลี้ยงชีพและมีผู้ที่ลักลอบขายยาเสพติดแฝงตัวเข้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อมชุมชนแออัดดังกล่าว ทำให้เด็กมีความเสี่ยงที่จะติดยาเสพติดได้
3. แหล่งขายยาเสพติด บ้านเรือนของเด็กนักเรียนที่อยู่ใกล้กับแหล่งค้ายาเสพติด ทำให้มีโอกาสพบเห็นการซื้อขายยาเสพติดกันและเห็นการมั่วสุมติดยาเสพติดกันตลอดเวลา ทำให้มีความเสี่ยงที่จะติดยาเสพติดได้

นอกจากนี้ยังมีตัวแปรอื่นๆ อีกที่จะมีผลทำให้เด็กติดยาเสพติดได้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า หากมีการทำวิจัยในชุมชนแออัดเกี่ยวกับยาเสพติด ควรจะต้องคำนึงถึงตัวแปรเหล่านี้ด้วย